

L'ESPURNA

Amb dues hores al dia de venda de pa, forçosament hi han d'haver cues.

Es necessària la tarja familiar

Segona Epoca. Any II. Núm. 52

Girona, divendres, 15 de gener de 1937

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

EL PROBLEMA DEL PA

Per tal de suprimir les cues i evitar repartiments injustos, cal implantar la tarja familiar

GUIO

Ni privilegis ni preferències

Cal abolir els privilegis. Els privilegis clàssics, contra els quals tot un poble s'ha revoltat, i cal, també, impedir l'engendrament d'altres, per minses que siguin.

Si els reaccionaris afirmaven intencionadament que la igualtat és un mite, nosaltres devem aspirar a donar-li la màxima realitat.

Aquests fets isolats que a voltes es produeixen, de milicians que amparant-se en una autoritat sovint mal compresa, donen el mal exemple d'actuar arbitràriament, al marge de les disposicions més elementals de la justesa, cal evitar-los.

Són fets que provoquen en l'expectador, ira concentrada, que es blasme després en dicteris contra la revolució.

L'altre dia, per exemple, en el mercat de l'Argenteria, una dona aconseguí comprar, gràcies a l'apoi preferent d'un milicià, un quilo més de patates que les corresponents a cada compradora, ultra haver aconseguit ja, pel mateix mitjà, passar d'últimes de fila, a primera.

El fet indignà les altres dones, amb raó. Cap, però, tingué la valentia de manifestar-ho. Els comentaris els feien a soles, no comprenen que ben poca eficàcia pot tenir la crítica a mitja veu i dissimulada.

Els privilegis no són compatibles amb la revolució. Aquests caràcters rastres que pidolen sempre el favor de la preferència, tindran que acostumar-se a la idea de viure amb més dignitat. Igualment els que es creuen protegits per les malles de l'autoritat, convindria que analitzin el veritable concepte d'aquest mot, i que s'atenguin a ell.

Les nostres milícies de reraguarda, si volen esdevenir puntal fermíssim de la revolució, denen, si és precís, superar-se, donant en tot moment sensació d'individus conscients i responsables de la missió que els ha estat confiada.

Girona comença a sentir la influència de la guerra en la qüestió dels proveïments. Nosaltres volem creure que les nostres autoritats sabran abordar el problema per tal de donar-li la solució més adient dins l'esfera de les seves possibilitats. El poble gironí s'esforçarà, a l'ensem, a no embullar les coses, ans al contrari aportarà no sols llur sacrifici, sinó, àdhuc, quantes iniciatives cregui més adequades a fi de resoldre'l.

Parlant del problema del pa nosaltres, interessats com el primer en salvar tota mena d'entrebancs que dificultin la bona marxa de la Revolució, propugnem la immediata implantació de la tarja familiar.

Aquesta mesura és necessària i suficient per tal d'impedir les cues i els repartiments injustos.

Cal aprofitar l'experiència barcelonina.

Les cues són conseqüència lògica de la mala distribució del pa.

Amb la tarja familiar, el repartiment és del tot equitatiu. Cada família té assegurada la ració de pa que li pertoca. I la té garantida sigui la que sigui el moment d'adquirir-la.

Els flequers han de confeccionar el cens de llurs clients: nom, domicili i nombre de familiars. Cada flequer tindrà doncs la seva llista, de la qual remetrà còpia a la Conselleria respectiva.

La Conselleria de Proveïments sap la farina de què disposa, i per tant, la que periòdicament ven a cada flequer per tal de subvenir, en la mesura possible, a les necessitats de les famílies prèviament enrolades en la llista oficial de clients.

Cap veí no podrà figurar en més d'una llista, sota sancions severíssimes. Per altra banda, fóra ben fàcil comprovar aquestes irregularitats.

Les avantatges de la tarja familiar són ben clares: garantir a cada família el pa que li pertoca, suprimir les cues, impedir l'exportació de pa als pobles forans, evitar les acumulacions abusives, lliurar-nos d'aldarulls i cridories naturals en tota ordenació caòtica.

No ha de mancar bona voluntat per part de ningú: autoritats i públic.

Tots hem de tenir el màxim d'interès en no reproduir a Girona el lamentable espectacle de les immenses cues barcelonines.

Sortosament, a casa nostra, no hi ha, creiem, cap savi tipus Comorera.

ESPURNES

La farsa europea i els seus aprofitadors

A pesar de la intervenció italo-alemanya; a pesar de la indiferència de les democràcies europees; a pesar del bloqueig de les nostres costes per vaixells de la Internacional del Lladrocini i dels barcos pirates; a pesar de les quantitats fabuloses de material moderníssim que disposen els escampadors de la mort, i a pesar de comptar amb la protecció divina, no aconsegueixen, els ambaixadors del crim, rompre el cinyel d'acer, que els pàries d'Ibèria i de les columnes internacionals, han tretat a l'entorn del Madrid inconquistable.

Entretant, els titelles, viatjants tirats de las grandes potencias civilizadas, poden anar representant la seva farsa. Mentre la gran tragèdia es desenvolupa a les portes de la ciutat immortal, presenciem amb dolor i ràbia el rutilant desfile d'ombres sinistres per l'enfosquit horitzó internacional.

Per un costat, protestes d'amistat i fidelitat eterna. Per l'altra, ganivetades traperes a l'autodetermini dels pobles.

Enmig de tanta brutícia, dos pobles resten fidels a llurs destins: Mèxic i la U. R. S. S. Els treballadors d'Ibèria, els treballadors d'aquest tros de terra tant codiciat per tots els mastins que ha parit el capitalisme modern, sempre més recordaran la solidaritat de dues NACIONS lliures.

La peste maleïda ha caigut sobre el nostre país. Un narcòtic subministrat a temps, paralitza les funcions d'unes democràcies envellides i impotents.

Els fabricants de canons es freqüen les mans davant la prompte possessió del tresor meravellós. Flairen el premi que pels seus maneigs, estupendament dissimulats, ha de portar-los-hi la més gran de les hecatombes. Tanmateix, ensuperbits i incapacitats per naturalesa, no pensen que és perillós jugar amb foc. O sinó, que ho preguntin a tants enzarolats plutòcrates i terratinents de casa nostra, que l'embranchida popular ha bolcat de l'escambell, en el moment precís que amb més anhel esperaven el fruit tantes vegades promès.

PUIGCÚVOL

UN RECORD!

—El poble manca de pa?... Que mengi brioche!

(Paraules de Maria Antonieta, reina de França i executada a la guillotina.)

Amnistia per als condemnats polítics, socials i comuns d'abans del 15 de Juliol

Molts dels amnistiats han mort gloriosament als camps de batalla

València. — El ministre de Justícia ha formulat per a presentar-lo a les Corts, el següent projecte de llei:

“És un fet evident que, una vegada iniciat el moviment de rebel·lió militar, produït de la deslleialtat d'un grup de generals traïdors, el poble espanyol, en llançar-se a la defensa de la seva llibertat, no volgué prescindir del conjunt d'un gran nombre de ciutadans que, per efecte del medi social en què vivia Espanya amb anterioritat a la sublevació, es trobaven complotats i condemnats o processats per llurs activitats contràries a la legalitat establerta.

El Govern s'ha trobat davant situacions de fet, creades per l'excepció de les circumstàncies, que ell no provocà.

D'imperiosa necessitat és atorgar l'únic curs legal a la seva aliança. I si a això s'afegeix sempre el sentit sempre generós de les masses populars en relació amb tots els qui es trobaven separats provisionalment de la vida ciutadana i que en proporció considerable formen part de milícies que es batien als fronts per la defensa de la República, és ben notori que existeixen motius d'equitat que aconsellen l'oblit del fet consumat davant la resolta aspiració que té el Govern d'adoptar totes les resolucions que tingui al seu abast, en evitació que situacions anàlogues puguin en el successiu repetir-se.

El Govern confia que a la generositat d'aqueixa mesura correspondrà la gran massa conscient del poble espanyol fent-se creditora a ella amb la seva conducta ulterior, per tal d'assenyar sobre bases fermes i increbantables les mostres de convivència social que demanen ensems l'interès i el prestigi del règim.

Tenint en compte tot el que queda ex-

posat i per acord del Consell de ministres, el que subscriu té l'honor de sotmetre a l'examen i resolució de la Cambra el projecte de llei següent:

Article primer. Es concedeix amnistia als condemnats i encausats per delictes comesos per mòbils polítics o socials amb anterioritat al 15 de juliol passat.

Article segon. Es concedeix igualment amnistia als condemnats i encausats per delictes comuns i militars comesos amb anterioritat a la data expressada en l'article anterior.

Article tercer. Dels beneficis que atorga aquesta llei queden exclosos tots els sentenciats amb posterioritat al 15 de juliol últim per Tribunals de les jurisdiccions de Guerra i Marina, pels Tribunals Especials Populars i els Jurats d'Urgència o de Guàrdia, així com aquells que es trobin subjectes a condemna o sotmesos a la jurisdicció d'aquests o dels Tribunals Ordinaris o puguin estar-ho per llurs activitats hostils a la República o fets delictius comesos per enemics de la República, amb anterioritat o posterioritat a la data indicada. Queden també exclosos dels beneficis que atorga aquesta llei tots els presumptes responsables dels delictes comesos en la repressió del moviment revolucionari d'octubre de 1934.

Article quart. S'autoritza el ministre de Justícia per a crear una sala especial al Tribunal Suprem, encarregada d'aplicar els beneficis que atorga aquesta llei.

Article cinquè. La present disposició començarà a regir el dia de la seva publicació a la "Gasetta" de la República.

València, 12 de gener de 1936.

El ministre de Justícia, Joan Garcia Oliver”.

Conferències de la J. C. I.

El Comitè Local de la J.C.I. en una reunió passada acordà organitzar un cicle de conferències per tal de donar llum veritablement comunista a la nostra joventut.

Ahir a les 9 de la nit començà la primera la qual corrà a càrrec del company del Comitè Local del P. O. U. M. i sobrerament conegut Joan Quer. Aquest dissertà sobre els problemes de la joventut.

L'assistència, si es té en compte, la generació de joves afiliats que hi ha als fronts fou esplèndida. A més a més donaren una nota de color amb la seva presència les companyes de la Secció Femenina i els companys del P. O. U. M.

El camarada Quer, amb paraula fàcil i fent ús d'un llenguatge clar i d'exemples que feren més comprensibles la seva explicació donà a comprendre el paper importantíssim que tot hora ha desenrotllat la joventut revolucionària, tant als fronts de lluita batent-se contra el capitalisme opressor, com a la rera guarda amb l'arma sagrada del treball. L'aspecte polític i econòmic dels joves també el dibuixà amb mà mesuradora. En parlar de Cultura, cosa imprescindible en la vida del proletariat, afegí que no s'ha de separar mai el llibre i l'escola de la lluita per tal de contribuir un Socialisme veritablement autèntic.

En resum, el cicle de conferències començat ahir creiem i esperem tindrà la resonància que és mereixen i seran sempre seguides amb interès per la nostra joventut.

La segona d'aquestes conferències que tindrà lloc el proper dijous a la mateixa hora correrà a càrrec del camarada Beltran, destacat militant del P. O. U. M. i que dissertarà sobre el problema militar de la Joventut. — M.

MADRID 1936 - 1937 MOSCU 1919

Aquests dos episodis de la lluita revolucionària del proletariat, constitueixen dues de les pàgines més brillants de la Història de la Humanitat.

Madrid segueix escrivint la seva gesta heroica davant l'admiració dels treballadors del món. El gloriós relat de la defensa extraordinària de Petrograd pels obrers russos, l'ha escrit Victor Serge en

Petrograd en perill

Llegint el folletó de Victor Serge s'apren com el proletariat aixecat en armes, és sempre invencible. Cap treballador deu deixar de llegir-lo.

Les comandes a: Editorial Marxista
Banys Nous, 16. — BARCELONA
o al C. L. del P. O. U. M.

Ciudadans, 12, — GIRONA

**L'ESPURNA és l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi!!
Fareu tasca revolucionària!**

Conselleria de Propaganda

¡Ciudadans!

La Conselleria de Defensa ha organitzat el treball voluntari necessitant-se 100 persones per tots els dies hàbils de la setmana i 250 pels diumenges. Tots aquells que no vulguin restar insensibles a les necessitats que la guerra comporta, podran passar a inscriure a aquesta Conselleria tots els dies hàbils de 9 a 1 del matí i de 4 a 7 de la tarda.

La sortida de Girona s'efectuarà per tren que marxarà a les 5 del matí, retornant a les 7'10 hores de la tarda. Es d'advertir que tots els ciutadans que constitueixin l'expedició deuran marxar proveïts de dinar i estar presents a les 5 del matí a la Estació de M. S. A. (abans plaça del Carril).

¡Ciudadans! per les necessitats de la guerra que ningú resti inactiu.

Conselleria de Proveïments

Aquesta Conselleria de Proveïments posa en coneixement del públic en general de què a pesar que la qüestió del pa travessa ja en aquests moments una gravetat extraordinària, això no vol pas dir que avui sempre a tot el poble de Girona i en particular als que de fet necessitin per a ésser la seva família més numerosa que les altres per a tothom hi haurà disponible (com és natural en les fleques que venien abastint-se) la quantitat que els hi precisi fins l'endemà a l'hora que podran tornar a adquirir el precià article.

Aquesta Conselleria de Proveïments posa en coneixement a tots els RAMADERS que concórren en el mercat d'aquesta ciutat que no se'ls hi permetrà fer cap compra-venda de bestiar durant el divendres sinó que totes les transaccions que es facin deuran d'haver ésser fetes el dissabte, ja que de no fer-ho així en veuríem obligats a intervenir.

Solament podran adquirir bestiar durant el divendres els nostres carnisers ja que aquests vénen obligats a abastir la nostra ciutat a fi i efecte de què no manqui carn en els Hospitals, Cases de Beneficència, etc., etc.

També fem avinent que a partir d'aquesta setmana el mercat de bestiar començarà a les 8 del matí quedant ben entès que fins aquesta hora no serà possible fer ni cap compra ni cap venda de cap cap de bestiar sigui de la classe que sigui.

El Conseller de Proveïments.

C.N.T.

U.G.T.

Club d'Atletes Units

Es convoca a tots els socis d'aquesta entitat, a la reunió que tindrà lloc al seu estatge Social, Ballesteries, 52, el proper dimarts dia 19 a les 8'30 de la vetlla.

Per la importància d'aquesta reunió es prega a tots, la seva assistència.

El Comitè

Els eters acaparadors

Els milicians afectes al servei de control de Proveïments d'aquesta Josep Payet, Gaspar Dolsat i Maties Avilés, han decomisat dos quilos de carn passant-la per ordre superior a Assistència Social.

El que es perd i es troba

El veí d'aquesta Didac Hurtado domiciliat a Pujada St. Domènec núm. 6 baixos fa a mans de l'Alcaldia un moneder amb una quantitat en metàl·lic i dos segells de Pro-Infància de Farners de la Selva.

El que es lliurarà a qui acrediti la seva pertinença.

TRIBUNAL POPULAR

Sentències d'aquest Tribunal

Ahir a la tarda continuà la vista de la causa seguida contra els 22 processats de la nostra ciutat i acusats de desafectes al règim.

El judici degut al gran nombre de processats s'hagué d'allargar fins a les 3 de la matinada en què es llegí la sentència que és aquesta:

Un any de treballs forçats a Josep Vila Cabrafiga. 10.000 ptes. a Pelai Negre i Pastells, sense perjudici de posar-lo en llibertat una vegada feta efectiva la suma. No obstant deura posar-se a disposició del Conseller Municipal de Cultura per a contribuir amb llur treball a l'organització de museus, biblioteques i demés entitats culturals en benefici de la ciutat i cas de no fer efectiva la multa complirà en presó a un promig de cinc centes pessetes cada mes o sigui un any i 8 mesos. Així mateix és condemnat a Francesc Comadira Bosacoma de la casa Llens a la multa de 10.000 pessetes amb les mateixes condicions de pagament que l'anterior. Aquest ademés i vist el seu perfecte estat de salut vindrà obligat tots els dies festius a posar-se a disposició del Conseller Municipal de Defensa per a contribuir amb el seu treball a les obres de fortificació de la ciutat.

A Narcís Noguera Sunyer a la multa també de 10.000 pessetes; a Josep Gobarí Masó i Josep Tarrés Vidal a la multa de 1.000 pessetes; Lluís Sàbat Pujol, Francesc Serra Hortal, Carles Bosch Noguera, i Jaume Riuadevall Pla a 500 ptes. de multa cada un, cas de no fer-les efectives tant aquest com els altres les pagaran a presó a 1 mes per 500 pessetes.

Foren absolts els següents: Francesc Sala Parés, Antoni Domènec Pujol, Vicenç Ferrer Píera, Miquel Garrote Ribas, Josep Pagès Tarrés, Josep Lavin Fernández, Josep Vilaseca Bas, Joaquim Costa Fortià, Joaquim Juncà Tubert, Gumersind Vilagràn Roque, Francesc Sala Ravert. Els dits Miquel Garrote i Josep Vilaseca vénen obligats a presentar-se al Conseller Municipal de Defensa tots els dies festius per si interessen els seus serveis. Francesc Sala Parés es deura reintegrar-se a l'asil que regenta a Lloret i Josep Lluís Moya Corominas a fi que sigui reclòs a un sanatori.

El judici d'aquest matí

Quatre processats

A les 11 d'avui s'ha vist al nostre Tribunal Popular la vista de la causa seguida contra els acusats per tinença il·lícita d'armes i activitats feixistes. En Josep Vilarrodona Bosch, Catarina Molinas Sallés, Rosa Vilarrodona Molinas i Jaume Vilarrodona Molinas, El fiscal ha retirat l'acusació contra les dues dones i ha demanat pel primer processat la multa de 10.000 pessetes. El processat Jaume Vilarrodona Molinas és fugitiu.

Retirat el Tribunal a deliberar ha dictat la sentència de lliure absolució per Rosa Vilarrodona i Catarina Molinas i a pagar 1.000 pessetes a Josep Vilarrodona Bosch, deixant-lo en llibertat. — M.

Socors Roig del P. O. U. M.

El Socors Roig del Partit Obrer d'Unificació Marxista, posa en coneixement dels familiars dels milicians del P. O. U. M. que lluiten al front d'Osca, que demà disapte a les deu del matí sortirà un camió en destí a frnsnt.

Per-tant tots els que desitgin trametre algun paquet o encarrec deuran dipositar-lo a la Caserna Lenin Grup Girona (Ex convent de les beates), abans de les nou del matí de demà disapte.

La Comisió

Dues bombes de 100 quilos llançades sobre el creuer "Cervera"

La nostra artilleria ha canonejat l'estació facciosa d'Alerre i ha dispersat concentracions faccioses allí establertes

BARCELONA

Concentracions faccioses dispersades

Barcelona (2 tarda). — El comunicat facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa de la Generalitat és aquest:

Sector Nord. — S'han sostingut lleugers tiroteigs al subsector de Robles i al Barranc del Manicomí d'Osca. La nostra artilleria ha canonejat concentracions faccioses, dispersant-les, i que es trobaven a l'estació d'Alerre.

L'artilleria enemiga ha canonejat avui les posicions lleials de Yequeda i Bonastàs, sense resultat.

Res de nou a la resta dels fronts.

Reunió de Consell de la Generalitat

Barcelona. — Avui a les 5 de la tarda es reunirà el consell del Govern de la Generalitat sota la presidència del conseller Josep Terradellas.

Decrets aprovats

Barcelona. — El diari oficial de la Generalitat d'avui publica els següents decrets:

Decret atorgant a Defensa 48 milions 500.000 pessetes per a subsidis i pagament de tropes.

A Justícia 100.000 pessetes.

A Seguretat Interior un milió de pessetes per tal de pagar les despeses que ocasioni la Junta de Seguretat.

Cinc centes mil pessetes a Assistència Social; 250.000 a Agricultura i 60.000 pessetes a la Comissaria de la Generalitat de la Vall d'Aran.

Nous fiscals de Girona

Barcelona. (2 tarda). Han estat nomenats nous fiscals del Tribunal Pòpular de Girona els següents: Guillem Vinyes Escuder i el camarada Eduard Pardo Gómes.

Madrid

Els feixistes intetaven desembarcar a Màlaga

València. — El comunicat oficial del Ministeri de Marina i Aire diu:

"Havent-se iniciat aquest matí, a dos quarts de vuit, un fort atac, per mar i aire, contra Màlaga, com a preliminar d'un desembarcament que s'intentava a la part d'Estepona, acudí allí una esquadreta de bimotors, els quals trobaren els creuers "Canarias" i "Cervantes", el canoner "Canovas del Castillo" i diverses embarcacions menors. Un dels nostres aparells aconseguí llançar damunt el "Cervera" dues bombes de 100 quilos. El "Cervera" es retirà immediatament, i posà proa cap a Ceuta. En aparèixer la resta de les nostres esquadretes els vaixells pirates es dispersaren i fugiren a tota marxa i es frustrà el desembarcament que es preparava sota llur protecció".

València. — Un altre comunicat de Marina i Aire:

Tampoc avui, a causa del mal temps, no operà l'aviació al front de Madrid.

L'activitat de les nostres forces

Madrid. — Com a complement de la notícia que donàvem ahir de l'apressament a l'enemic de la Casa de l'Administrador de l'Hospital Clínic i la trinxera al costat del monument als herois de Cuba donem més detalls d'aquestes operacions.

Des de fa dies, les forces lleials al Govern de la República, estaven construint una mina a l'efecte de volar alguns sectors de cases que a la Ciutat Universitària estaven en poder dels rebels. Per la seva part, els facciosos havien fabricat una contramina, a l'efecte, no solament de desbaratar els nostres plans, sinó que l'efecte de l'explosió fos tal que les posicions lleials resultessin molt més perjudicades que les rebels.

A mitja tarda d'ahir, i aprofitant l'espessa boira regnant, es volà la contramina que havien fabricat els facciosos. Els efectes de l'explosió foren grandiosos, i caigueren entre les runes els facciosos que guarnien aquest grup de cases. Seguidament les nostres forces es llançaren a l'atac i conquistaren la casa i administració de l'Hospital Clínic de la Ciutat Universitària.

A la part alta de la Moncloa, les nostres forces foren atacades. Els lleials, després de rebutjar l'atac, sostingueren un fort tiroteig de fusell, metralladora i bombes de mà amb els rebels. A última hora de la tarda, contraatacaren les forces governamentals, que prengueren una trinxera que té importància estratègica, més amunt del monument als Màrtirs de Cuba.

Els facciosos no pogueren resistir el nostre contraatac i es veièren obligats a replegar-se desordenadament.

Dues-centes cinquanta baixes donen idea del dur crebantament sofert pels facciosos.

Amb èxit falaguer, continuen les operacions per aquest sector, i les nostres tropes porten en tot moment la iniciativa.

Cap a mitja nit les nostres forces fortificaren les posicions arrabassades a l'enemic.

Comunicat de Guerra

València. — Comunicat de guerra, facilitat pel Gabinet d'informació del Ministeri de la Guerra:

Front del Centre. — Al sector de Guadarrama, foc de canó i metralladora, sense conseqüències.

A les nostres posicions es presentà un soldat fugitiu de les files enemigues, amb un fusell i una metralladora.

Al sector d'Aranjuez foren canonejades les nostres posicions pels rebels. Els nostres canons contestaren adequadament, i feren callar el foc enemic.

A Madrid, a les primeres hores de la nit d'ahir, mitjançant un cop de mà, les nostres tropes ocuparen la Casa de les Oficines de la Ciutat Universitària, la cascada i el temple del Parc de l'Oest, i agafaren a l'enemic un presoner, quatre metralladores i algun altre material de guerra.

En el dia d'avui, ha estat rebutjat un violent atac enemic sobre les posicions del sub-sector del Parc de l'Oest, ocupades la nit anterior.

Al nostre flanc dret, les nostres tropes han ocupat, després de violents atacs, la Sierra de los Gamos, situada entre el Bosc Remisa i l'estació de Pozuelo.

Impressió del dia

Madrid. — El dia d'avui, quant a la temperatura, fou desagradable i fred: humitat i boira. En canvi, bona jornada per a les nostres armes, que han aconseguit èxits repetits des de les últimes hores d'ahir, fins a la nit d'avui dijous. Aquells trets intrascendents a què alludíem ahir, sonaven al front proper de la Ciutat Universitària, on els nostres dinamiters portaven a terme amb llur perícia i llur heroïsmes, una acció afortunada. No lluny d'aquells paratges, altres milicians arrabassaven a l'enemic una trinxera, i allunyaven el perill uns metres més enllà de les nostres portes. Els fusells vigilants complien amb llur deure. Al primer sector de l'altre front, les nostres tropes conquistaren, en renyit combat, posicions avantatjoses que serviran de punt de partida per a altres empreses.

Fins a les oïdes dels madrilenys de la ciutat, arribaren durant el dia, els ecos esmortits del canó. El cel, tapat per les boires de l'hivern, no es veié inquietat pel soroll dels motors d'aviació.

Finalment, la Junta de Defensa ha hagut de sortir al pas i reglamentar la nostra frivolitat. Des de fa alguns dies funcionen a Madrid les sales d'espectacles. La Junta vol que desaparegui el perill que això implica. Per altra part, amb molt bon acord, desitja la Junta que dintre la propaganda revolucionària dels espectacles, aquesta propaganda s'organitzi una mica. No s'ha d'oblidar que els milicians que vénen a descansar a la ciutat, han de tenir distraccions per a llur esperit enervat durant dies i dies als parapets i a les trinxeres. Procurem que durant llur descans oblidin els horrors de què han estat protagonistes als camps de lluita. No cal dir que els cinemes i teatres que han obert llurs portes, es veuen atapeïts de públic. Ha quedat demostrat que Madrid no s'espanta per les explosions dels obusos que esclaten als mateixos peus del públic, que insisteix a passar per la Gran Via. Tant és així, que calgué vedar, mitjançant un acord, el que podríem anomenar zona batuda.

Quant el front estava lluny de Madrid, podíem contar els cronistes de guerra com una heroïtat, que havíem passat veloçment per tal o tal quilòmetre de carretera perquè estava batut per les bateries faccioses, però, quan el front ha vingut a nosaltres, els que no anàrem al front hem passat llavors per la nostra zona de guerra.

Més enllà d'aquesta zona, es portà a terme un violent atac per part de les nostres forces al sector de la Ciutat Universitària. L'objectiu principal era tractar de desallotjar l'enemic d'algunes posicions d'aquell sector. La lluita prengué aviat caràcters de veritable batalla. Quan les milicies realitzaven l'atac, fou mort gloriósament el capità Azcoaga, un dels herois de les accions d'Irun, Eibar i Tolosa. També una companyia d'Assalt es portà meravellosament i alguns dels seus components arribaren en algunes ocasions a posar vermell el canó dels seus fusells.

Quan ja era negra nit, i aprofitant la boira, fou atacat valentament l'Hospital Clínic i s'aconseguí amb bombes de mà i dinamita, volar l'ala esquerra. Les nostres forces, des de fa temps, havien anat cons-

truïnt una mina. Les forces faccioses, que pogueren advertir aquest propòsit, construïren una contramina per tal de volarla en el precís moment que les brigades de sapadors estiguessin treballant sota l'edifici.

Aquestes mines feren també explosió, però l'èxit destructor es deu principalment als nostres dinamiters, els quals arrossegant-se pel sòl i romanent amagats a vegades entre els accidents del terreny diverses hores, assoliren apropar-se a l'edifici i llançar llurs mortífers projectils. L'enemic, per la seva banda, havia concentrat a aquell lloc les seves millors forces d'avanguardia, i oposà en tot moment una aferrissada resistència, però no pogué contrarestar l'empenta del nostre atac, el qual fou ràpid i ben dirigit i sobretot portat a terme amb gran entusiasme i alt esperit.

S'ha assolit en l'acció d'aquesta nit, desconectar per complet les forecs que ocupaven i que a l'actualitat ocupen encara un reduït reducte de l'Hospital Clínic, de les que més a la dreta esperen combatre. L'operació ha constituït un moviment que no solament ha de tenir la importància moral que significa l'haver infligit tan dur càstig a l'enemic, sinó que ve a millorar de molt la situació de les nostres forces a aquest sector de la Ciutat Universitària.

ESTRANGER

De Valera ha sortit de Londres

Londres (4 tarda). — El senyor De Valera ha sortit de Londres en direcció a Dublín a tres quarts de nou del matí. No ha volgut fer cap manifestació als periodistes.

Cap solució de la vaga de la General Motors

Nova-York (4 tarda). — Dilluns vinent començaren les negociacions amb la casa General Motors per tal d'entreveure una solució a la vaga. El governador de Michigan espera que la solució no es farà esperar gaire i que serà aquesta setmana que anem a començar.

Victòries de les tropes lleials als fronts del Nord

París (4 tarda). — Un periodista francès que fa informació als fronts del Nord escriu avui al seu periòdic que les tropes republicanes de Leon han pres als facciosos Matallano després d'uns audaçs cops de mà. Les forces que es troben al Pontón junt amb les tropes lleials de Santander han ocupat la fantàstica posició facciosa Montaña Beja. Acaba dient que els valents milicians, posseïts d'un valor bèl·lic inigualable, arrollen al seu pas tot el què troben.

Segueix la crisi ministerial a Xile

Santiago de Xile (4 tarda). — Continua la crisi ministerial sense que en l'actualitat s'hagi resolt res. El nou govern que es formarà sembla que hi mancaran els radicals.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 CIUTADANS, 12. — TELÉ. 206
 Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.
 Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telefons del P. O. U. M. :
 Redacció de L'ESPURNA, 206
 P. O. U. M. i J. C. I., 288
 Club Esportiu Proletari, 561
 Caserna Lenin: 122

EN MIG L'INFERN NAZI La Gran Bretaña i França preparen activament llurs "arguments" bèl·lics

Els camps de concentració alemanys i les seves tortures

Copiem del nostre organ central LA BATALLA aquest interessant reportatge

Entresacamos de un artículo publicado en el «Volks Illustrierte» a propósito de los campos de concentración alemanes, los siguientes párrafos que dan idea del horror que quieren traer a España los que intentan venderla a los mismos que han deshonrado a Alemania.

El infierno de Dachau

«Los que entráis aquí, dejad toda esperanza». Estas palabras del «Infierno» de Dante, encabezan las descripciones de Hans Beimler, que nos dejó de la época horrosa que pasó en Dachau. Como uno de los antifascistas más valientes, cayó Beimler en el frente de Madrid y nunca le olvidaremos. El luchador heroico nos habla de nuevo en las siguientes líneas y narra los episodios terroríficos de su estancia en el campo de concentración de Dachau. Estos datos documentales no necesitan ya comentarios. De lo que tuvieron que sufrir los hombres inocentemente, por su convicción, nos enteramos por las conmovedoras confesiones, que tienen como consecuencia, la necesidad natural de la lucha contra el nacionalsocialismo.

Carrera gimnástica con dos quintales de guijarros

Para los trabajos forzados, se manda a los presos a los fosos de guijarros. Regularmente se compone la compañía de noventa hombres, entre ellos, de treinta y cinco a cuarenta judíos. La vigilancia la forma una banda de veinte a veinticuatro hombres SS. Cada dos presos, tienen que arrastrar, por ejemplo, un «tragel» (una tabla grande con dos asas) cargada de uno a dos quintales de guijarros. Con esta carga, tienen que hacer los presos ejercicios gimnásticos, corriendo a toda velocidad.

A través del lodo, barro y charcas, se les obliga a correr hasta trescientos metros y con todo esto, les aplican azotes, puntapiés y culatazos. Los hombres SS., les ponen la zancadilla, los presos caen al suelo. Entre estos presos se encuentran gran número de personas que nunca trabajaron físicamente en su vida, juristas, médicos, etcétera. Se castiga la ayuda mutua en el trabajo. Los más crudos meses de invierno se realizan los trabajos con medio cuerpo desnudo. En el transporte de carretillas se han de recorrer los trayectos a galope. Las roturas de brazos y piernas, son usuables. (Decl. XII).

Atado al palo

Un método verdaderamente infame con-

siste en atar al preso a un palo. Lo emplean por los más fútiles motivos. Hace poco tiempo fueron atados un redactor berlinés y dos judíos padre e hijo por espacio de cinco horas, desde la una a las seis. La operación se efectúa de este modo: el preso tiene que colocarse con la espalda y los talones pegados a un arbol; se le atan las manos a la espalda, después se le retuerce los brazos hacia arriba hasta que el preso tenga que estar sobre la punta de los pies.

Luego se le atan las manos al arbol...

Quema de cadáveres en la estufa

En el 30 de junio de 1934, se desarrollaron en el campo de Dachau, escenas espantosas. En presencia de los presos, fueron fusilados cuatro hombres de la SA., que habían hecho oposición, entre ellos, el chófer y el secretario de Roehm, así como el hijo de dieciocho años, del presidente de policía, Schneidhuver, que fué muerto en Munique. Bajo el mando del comandante Eicke, fueron fusilados el día 30 de junio, solamente en Dachau, cerca de setenta y cinco hombres y una mujer. El número de asesinatos del campo de Dachau, ha adoptado tales dimensiones, que se ha instalado un cementerio especial para él. Al cavar una fosa en la primavera de 1935, para un preso asesinado, dieron algunos prisioneros con el cadáver en plena descomposición de un hombre que había sido enterrado ya en este mismo lugar. Pero a muchos asesinados, se les da enterramiento en cualquier punto de los alrededores del campo. Otros fueron quemados por la SA., en una estufa gigantesca. (Declaración del preso de prevención Johann Kukowitsch de Faulons).

Día y noche amenazados de muerte

Nos pegaron con vergazos, fustas y culatazos. Me pegaron tanto en la cabeza y en los ojos, que cada día vi menos. Seguieron pegándome. Día y noche se echaban estos banados sobre mí, no sé cuantas veces perdí la conciencia. El tercer día me soltaron. Mi cara estaba hinchada, mi boca estaba llena de pus. No podía comer.

A los que trabajan en la fosa de guijarros, se les empuja muchas veces cuando el frío es más intenso, al lago que está al lado de la fosa. La S. A., obliga a los presos a quedarse en el agua, más de media hora y a veces aun más tiempo. Luego tienen que seguir trabajando con la ropa húmeda y fría. (Decl. 74F74).

València. — Mentre es parla —als medis polítics i informatius de Berlín i Roma— d'un incident "gentlemen's agreement" anglo-alemany i s'esgrimeix l'espècie, com a prova de la bona disposició d'Anglaterra envers l'Estat nacional-socialista germànic, les agències periodístiques internacionals reben de Londres la notícia que als cercles militars i navals anglesos existeix cada vegada major activitat. Concretament, se sap que a determinades colònies britàniques es realitzaran grans maniobres, a base de forces navals, terrestres i aèries. Simultàniament, es prepara el creuer de primavera de l'esquadra anglesa del Mediterrani, que haurà de passar en la seva ruta, a l'altura de la costa africana. Anglaterra es prepara a la defensiva contra un possible atac. D'on pot venir una agressió contra la Gran Bretanya? Només les potències feixistes europees poden constituir perill per a la pau continental. La Gran Bretanya, doncs, si ha de desenfundar els canons poderosos de la seva poderosa esquadra o elevar la seva flota aèria per a respondre a atacs d'igual índole, ho farà contra Alemanya, contra Itàlia, o a la vegada contra una i altra, enemigues ambdues de la democràcia, perill comú i constant per als pobles civilitzats i encarnació genuïna de l'imperialisme combatiu i provocador. Aquesta és la realitat, i per a adulterar-les res no podrà segurament tota la propaganda conjunta del Reich i del Quirinal; i fins i tot ni solament és bastant dissimular l'aparent serenitat amb què la pròpia Anglaterra hagi de mitigar la inquietud que en l'opinió liberal i obrera del país han despertat els maneigs expansius de Hitler i Mussolini, maneigs que tenen expressió claríssima en l'ocupació de la zona espanyola del Marroc per tropes alemanyes i en l'acció militar en els territoris rebels de la Península, que una vegada dispersades per l'exèrcit republicà les forces nacionals sublevades el 19 de juliol i les Mehallas de regulars i banderes de l'anomenat Terç Estranger, es mantenen gairebé de manera exclusiva mitjançant unitats italianes i germàniques i ambdues igualment procedents de dits països.

A l'entorn del front de la Joventut

Cal no crear confusionismes

Amb una persistència gairebé extremada s'ha parlat aquests dies de la necessitat imperiosa de crear el Front de la Joventut. En quasi la totalitat de les tribunes públiques s'ha bolcat aquest clam. De totes les plomes ha sortit la mateixa consigna: Front de la Joventut. La democràcia tipus. Esquerra i el socialisme tipus psuc han estat, els que més s'han enrogallat amb la cridòria. Però malgrat la propaganda, la joventut netament revolucionària, que era a la fi la que tenia de dir la darrera paraula, ha fet oïda sorda a aquests cants de sirena embolcallats de confusionisme.

I és que en els moments d'insospitada trascendència per què travessa el terror hispànic, el proletariat necessita consignes clares, concretes, sense eufemismes ni maquiavelismes de cap mena.

El Front de la Joventut, sí; però, a base de tota la joventut revolucionària. Aquesta és una consigna concreta. I no l'aglutinant incolor de tots els colors de la joventut espanyola.

Aliança fraterna del proletariat revolucionari! Que pensi, que senti, que visqui amb cor i ànima, el gran moviment transformador de la societat ibèrica. Que es banyi diàriament amb

D'altra banda, el govern i el poble britànics acullen amb càndida ironia les espècies injurioses que els agents del Ministeri de Propaganda del Reich llancen sense el menor escrúpol i que tendeixen a afavorir tot el que signifiqui conveniències dels rebels espanyols (el mite del govern de Franco és mantingut per Alemanya i Itàlia amb l'afany d'amagar als ulls del món la vertadera situació al territori rebel espanyol: domini absolut dels exèrcits alemany i italià). I així, un dia es llança des de "Ràdio Berlín" la notícia que al Sud de França s'ha constituït una república soviètica, i un altre, des de Burgos, Roma i Berlín, simultàniament afirmen que el bombardeig de l'Ambaixada Anglesa a Madrid no ha estat efectuat per l'aviació italo-germànica al servei del feixisme a Espanya, sinó per la que rep ordres dels agents de la República Espanyola. Tan grosser cinisme no mereix com diem a Anglaterra i a la resta d'Europa, sinó incredulitat i inquietud.

França per la seva banda, ha adoptat la mateixa actitud preventiva d'Anglaterra. El Consell de Ministres es reuneix aquest matí a París i Delbos declara abans als periodistes que la qüestió del Marroc espanyol ha quedat liquidat amb el comunicat publicat després de l'entrevista entre Hitler i l'Ambaixador francès a Berlín. Però també després de la dita entrevista l'exèrcit de França al Marroc segueix mobilitzant-se, és reforçada la guarnició de les places frontereres i s'acaben els permisos concedits als oficials que tenen llurs càrrecs a les zones del Protectorat d'Àfrica. I mentre tant, els grans periòdics francesos descobreixen els propòsits dels països feixistes i exciten als poders públics a què adoptin mesures defensives.

Aquest és el panorama europeu, insincera actitud verbalista per part de tots i acció ràpida, en ordre no res més que probable. Ofensiva i contraofensiva. I de fet, la invasió italo-germànica de l'Espanya lliure amb la qual cosa allò que fins ara fou per a nosaltres lluita civil, es converteix en guerra d'independència, que hem de sostenir al mateix temps contra els traïdors a la pàtria i contra els països feixistes del continent. — F.

l'albada roja de la societat socialista que neix al só aspre de les trinxeres. Aquesta és una consigna clara. I no la d'una joventut que tot el seu esforç i cabòria és traslladar de la camisa a la samarreta la creu o l'escapulari, perquè sigui menys visible en aixecar el puny enlaire.

Consignes concretes. Consignes clares. Això és el que necessita la veritable joventut revolucionària. Sense eufemismes de cap mena. Sense confusionismes de cap classe.

Voler portar a la joventut proletària per altres sospitosos viaranyos és crear ambient enarrit que pot desembocar en un marasme de fatals conseqüències.

WLADI

L'ESPURNA
 PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

En de
 que viu al carrer núm.
 es subscriu per un mes al diari L'ESPURNA.

Signatura,

MARX - ENGELS
MANIFIESTO COMUNISTA
 (Texto completo)
Precio: 30 céntimos
 Descuento a los corresponsales
Pedidos a EDITORIAL MARXISTA
 Baños Nuevos, 16. — BARCELONA
 o al C. L. del P. O. U. M.
 Ciudadanos, 12 — GIRONA